

[Jensen-Broby.]

befale mine Partifæller at stemme for Finanslovsforslaget nu ved den endelige Afstemning.

Korsgaard: Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg anbefaler mit Parti at stemme for Finansloven. Jeg siger det, fordi det kunde være, at de Bemærkninger, der kommer senere, kunde føre til den Antagelse, at jeg vilde anbefale det modsatte. Jeg siger det med den samme Reservation, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby tog, saaledes at forstaa, at det, at vi stemmer for Finansloven, ikke skal betyde, at vi stemmer for Love, som indgaar i Finanslovens Provenu, Love, der endnu ikke er vedtaget.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at jeg efterhaanden ikke har saa faa Aars Praksis bag mig, baade som Rigsdagsmand saadan i al Almindelighed og som Finansudvalgsmedlem i Særdeleshed. Det er blevet sagt saa ofte, at Finansudvalget er en Overrigsdag, og deri skal saa formentlig ligge, at Finansministeren er en Art Overminister. Jeg maa tilstaa, at den Antagelse er efter mine Begreber helt forkert. Det viser sig for mig mere og mere, at det, der økonomisk sker i Finansudvalget, det, der økonomisk sker igennem Finansministeren, har relativt meget ringe Betydning. Det er Lovgivningen, der mere og mere fastlægger Udgifterne. Jeg ved naturligvis vel, at der her og der kan spares en Bagatel. Naar vi lægger det sammen, kan det maaske ogsaa nok blive til nogle faa Millioner, og det er paa en Maade ogsaa værd at tage med, hvis, vel at mærke, det, man sparer paa, er noget, man rettelig ikke bør give Penge ud til. Men at tro, at disse Besparelser i Virkeligheden betyder noget nævneværdigt, og i det hele taget at tro paa det nuværende Styres Mænd, naar der er Tale om Besparelser, at det er noget, der er Realitet i, det er efter min Mening helt urimeligt.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg sige nogle faa Ord om Finanslovens økonomiske Stilling, om jeg saa maa kalde det. Den er efter et Blad, der er omdelt, den, at Driftsbudgettet — og jeg vil holde mig til Driftsbudgettet alene — vil give et Overskud paa ca. 2½ Mill. Kr. Jeg har gentagne Gange udtalt, at jeg interesserer mig i og for sig kun for Driftsbudgettet, og det kan man jo godt blive ved med at sige mange Gange, uden at der aabenbart er nogen, der bryder sig om det, for man taler ustandselig i denne Sal, naar der diskuteres Finanser, om Formue og Drift imellem hinanden.

Hvis Formuepengene virkelig er Formuepenge, ja, saa gør det jo ikke det allerfjerneste i og for sig, at Statsgælden stiger; hvis vi faar Værdier for Tingene, bliver vi jo ikke fattigere af den Grund. Nej, efter mine Begreber — stadig væk under Forudsætning af, at Formueregnskabet er stillet sobert op — er det alene Driften, det kommer an paa. Denne Drift viser paa Finansloven for 1938—39, som den vil være vedtaget her i Tinget om nogle faa — skal vi sige Kvarter —, et Overskud paa 2½ Mill. Kr. Giver det nu det virkelige Billede af Tingene, som de vil komme til at ligge? Jeg tror det ikke. Men for at danne sig et Begreb om et Regnskab overhovedet maa man jo have noget at bygge paa, visse Ting, man, om jeg saa maa sige, i hvert Fald mener til en vis Grad at kunne stole paa, og navnlig maa der ogsaa være visse Punkter, om hvilke man siger til sig selv: Det er paa disse Punkter, Usikkerheden ligger. Der kan da ingen Tvivl være om, at for Indtægtens Vedkommende ligger Usikkerheden med Hensyn til, hvad Skatteparagraffen giver — for de andre giver jo ingen Indtægt. For Udgifterne er det derimod meget svært at sige, hvor Usikkerheden ligger. Jeg tror, man stadig maa regne, at det er paa Socialministeriets Budget, Usikkerheden ligger, og saaledes at forstaa, at man vel sagtens maa regne med større Udgifter end dem, der anføres.

Men naar man har et Regnskab for sig og vil danne sig et Skøn over, om man nu kan tro paa dette Regnskab eller ikke, vil det dog være naturligt at kaste et Blik paa et Regnskab, som man ganske vist ikke har endnu, men som man har gode Holdepunkter for at bedømme, og det er Regnskabet for indeværende Finansaar, altsaa for Finansaaret 1937—38. Det slutter, efter at Tillægsbevillingsloven er fremlagt, med et Overskud paa 3,1 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister bemærkede i den Tale, han holdt i Forbindelse med Fremsettelsen af Tillægsbevillingsloven, at man paa det daværende Tidspunkt sikkert kunde regne med 2 Mill. Kr.s Indtægt fra Nationalbanken. Nu er vi altsaa oppe paa 5,1 Mill. Kr. Men saa maa jeg hævde, at den nuværende Finansminister, efter mine Begreber ganske paa Linie med, hvad tidligere Finansministre har gjort, tager alt for lidt i Betragtning de Oplysninger, man har om de indirekte Skatter, og det vil altsaa sige de Oplysninger, man havde om de indirekte Skatter den 1. Marts, idet Tillægsbevillingsloven, hvis jeg da ikke husker